

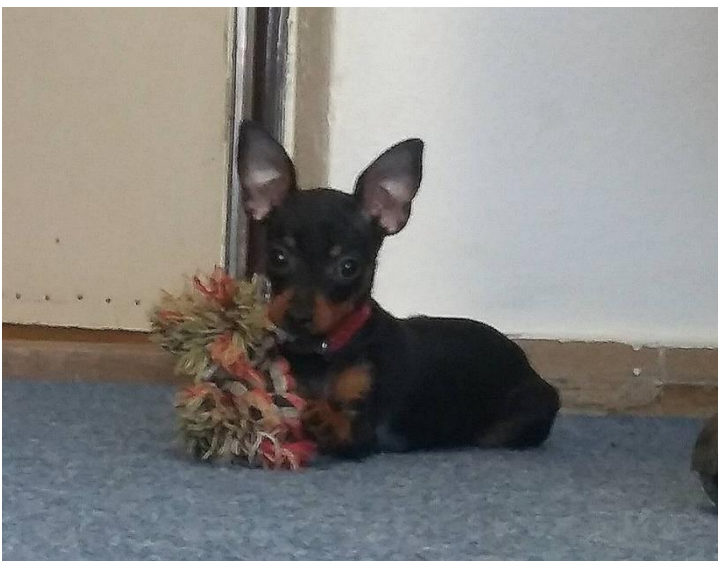
Prahanrottakoira – ainutlaatuinen koira!

[Michaela Weidnerová](#) 28.5.2019

Zuzana Machalkova toimii Tsekkien prahanrottakoirayhdistyksen jalostusneuvojana. works in the Club of Friends of the Prague Ratter as a breeding advisor. Lisäksi hän nauttii onnellisesta elämästä kolmen pienen tyttänsä kanssa. Opimme hänestä mm. miksi hän suosii mustien tan merkein koirien kasvatusta rodussa ja pärjääkö tämä pieni ja iloinen koira onnellisena vaikka se olisi ainoa ”lapsi”.

Mrs. Machalkova, miksi valitsit juuri prahanrottakoiran kaikista roduista?

Se on appiukkoni syytä. Hän ajeli mopolla Tsekkien maaseudulla ja pienessä kylässä hänen moponsa hajosi ja mies, joka auttoi häntä korjaamaan mopoa, omisti rottakoiran. Se oli rakkautta ensisilmäyksellä. Hän etsi pitkään ennen kuin koira lopulta tuli hänen luokseen, mutta koska hänellä ei ollut autoa, veimme hänet mieheni kanssa Brnosta České Budějoviceen. Siellä näin

ensimmäisen kerran rottakoiran ja lankesin siihen, samanlailla kuin appiukkoni. Vuoden

sisällä meille tuli ensimmäinen narttumme, seuraavana vuonna toinen ja sitten uros jalostukseen. No, pääsimme viidenteen koiraan asti ja ne ovat kotijoukkomme. nyt minulla on niiden jälkeläisiä kotona.

Joten nyt sinulla on kolme narttua kotona, voisitko kertoa niistä lisää?

Koirat ovat nimeltään Chikita and Hexi Žlutý kvítek ja kolmas ja nuorin on Chikitan lapsenlapsi - Gia od Královny Celesty. Čikin äiti oli Bridget z Dabenu – ensimmäinen jalostusnarttuni, joka kuoli 14 vuoden iässä ja Hexi on Chikitan tytär. Joten ne ovat yhtä perhettä. Chikita on yhdeksänvuotias, äärimmäisen terve ja täynnä energiaa. Sillä oli neljä pentua kahdessa pentueessa, yksi uros ja kolme narttua. Hexin oli tarkoitus olla jalostukseni kukkanen, mutta valitettavasti se jäi varsin pieneksi enkä siitä syystä halunnut astuttaa sitä ja hankin Gian samoista linjoista. Tänä vuonna onnistuimme kasvattamaan ja näyttelyttämään yhtä aikaa, kaikki tutkimukset olivat OK, joten toivottavasti pennut onnistuvat. Tytöt ymmärtävät toisiaan hyvin ja näiden veijarien touhuista nauttii koko perhe.

Lauma on oikeastaan aika pieni, tuleeko lenkeillä ongelmia muiden koirien reaktioista ja miten tytöt tulevat toimeen muiden koirien kanssa?

Kyllä, se on lauma ja se tekee sen asian selväksi kaikille, jotka asiaa epäilevät. Ne toimivat yhdessä ja jokaisella on oma paikkansa. Emme kävele paljon kaduilla, sillä meillä on puutarha. Kun menemme luontoon, ne pitävät minua silmällä. Metsässä ne kiertävät kehää, jotta voimme nähdä toisemme. Neklan Černá orchidej:n ollessa osa laumaamme, se oli selvä johtaja ja tytöt seurasivat häntä. Myös Neklan menehtyi kaksi vuotta sitten vanhuuteen. Valitettavasti nämä ovat surullisimpia hetkiä. Tavatessamme vieraita koiria reaktiot ovat hieman erilaisia. Jos kyseessä on iso koira, vallitsee kunnioitus. Ne haukkuvat enemmän, kun ne tuntevat itsensä uhatuksi. Kun tapaamme pienemmän koiran, riippuu miten ne käyttäytyvät. Suurissa

tapahtumissa kuten rodun erikoisnäyttelyissä, rottakoirat ovat hyvin suvaitsevaisia ja muodostavat yhden ison lauman. On upea näky, kun pienessä tilassa on 50 rottakoiraa...

Uskotko, että rottakoira voi olla tyytyväinen ainoana koirana vai onko parempi hankkia sille kaveri?

Jos koiralla on tarpeeksi hauskaa omistajansa kanssa, sen kanssa harrastetaan agilitya tai muuta vastaajaa, pärjää se myös ainoana koirana. Kahden koiran kasvattaminen on paljon haastavampaa kuin yhden. Joten jos haluat lemmikin, eikä sinulla ole kasvatusajatuksia, tarvitset vain yhden. Mutta samaan aikaan, minun täytyy lisätä, että kahden kanssa on paljon hauskeempaa kuin yhden. Mutta se riippuu koirien luonteesta, kaksi dominoivaa koira eivät välttämättä koskaan ystävästy.

Keskitytäämpä kasvattamiseen. Suositko mieluummin säänneltyä kasvattamista vai vapaita käsiä? Missä menee yksittäisen kasvattajan vastuu? Entä rotuyhdistyksen?

Henkilökohtaisesti, tuen enemmän valvottua kasvattamista. Nykytilanteessa se kuitenkin on utopiaa. Jopa lain mukaan jokainen kasvattaja on vastuussa omasta kasvatuksestaan eikä näin ollen voi sysätä vastuuta muille. Meidän rotuyhdistyksessämme kasvatus on vapaata.

Mikä on aina ollut sinulle tärkein prioriteetti yhdistelmää luodessa?

Tärkein asia on sukutaulu, erityisesti esivanhempien oletetut ominaisuudet ja toiseksi tärkein indikaatio yhdistelmän onnistumisesta on kasvatustyön lopputulos. Päämääränä on

tietysti terveet, rotumääritelmän mukaiset pennut. Luonnolla on joskus poikkeava mielipiteensä rotumääritelmästä, kuin meillä kasvattajilla, mutta terveyden suhteen meillä menee hyvin.

Jokin aika sitten kysyimme lehdessämme kasvattajilta, olisiko kolme pentuetta narttua kohden riittävä määrä. Mitä mieltä itse olet tästä ehdotuksesta?

En usko, että meidän rodussamme se olisi hyvä määrä. Prahanrottakoirat saavat keskimäärin kaksi pentua per pentue. Tämä kaventaisi turhaan rodun kasvatuspohjaa. Kyseinen rajoitus voisi toimia roduilla, joiden pentueet ovat suuria.

Onko prahanrottakoirilla pakollisia pentuetarkastuksia ja miten ne menevät?

Kyllä, tarkastukset ovat pakollisia. Sen suorittaa joko jalostustarkastaja tai eläinlääkäri kasvattajan valinnan mukaan. Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että uusien kasvattajien olisi hyvä valita jalostustarkastaja, koska hän auttaa kasvatusohjelman kanssa ja on yleensä kokeneempi rodun kanssa kuin eläinlääkäri. Perusasiat tarkistetaan, kuten mikrosiru, väri, luonne, aukile, hampaat, purenta, kivekset, häntämutkat, paino jne. Pentuetarkastuslomake on osa sukutaulun myöntämiseen kuuluvia dokumentteja.

Rotusi klassinen väri on musta tan merkein, mutta rotumääritelmä sallii valikoiman muita värejä. Eivätkö tarjolla olevien houkuttelevien värien valikoima kiehdo alkuperäisten värien kustannuksella ja eikö värien yhdistäminen vaikuta koirien laatuun ja luonneominaisuuksien heikkenemiseen?

Mielestäni oli liian aikaista lisätä muita väri variaatioita. Tänä päivänä on vaikea löytää jalostusurosta, jonka takana ei olisi muita värejä sukutaulussa. Olen pahoilani, sillä kaikista kaunein prahanrottakoira on musta tan merkein, sillä on pisin jalostushistoria, eniten jäljitettäviä esivanhempia. Tämän värin pohjalle Ing. Jan Findejs rakensi.

Monessa rodussa väri menee käsi kädessä esimerkiksi karvanlaadun tai jopa työskentely ominaisuuksien suhteen. Oletko havainnut jotakin vastaavaa omassa rodussasi?

Musta tan merkein karvan laatu on paras. Sininen tan ja liila tan eivät ole niin laadukkaita ja kolmeen ikävuoteen mennessä näillä koirat ovat yleensä laikukkaita karvattomia kohtia turkissa.

Työskentelet rotuyhdistyksessä jalostusneuvojana, miten kasvatus- ja rotutietoutta levitetään kasvattajille ja rodun harrastajille?

Puhelinnumeroni on yhdistyksen kotisivuilla ja joskus pennunostajat tai aloittelevat kasvattajat kysyvät neuvoa. Osallistun jokaiseen jalostustarkastukseen. Yritän pitää silmällä jalostuskoiria. Yhdistys järjestää asiantuntijaluentoja ja tapahtumia.

Onko mitään ulkoista ominaisuutta, luonneasiaa tai terveystietoa, jota pitäisi mielestäsi pitää silmällä?

Tällä hetkellä rodussa ei ole vakavia terveysongelmia. Koiran luonne on suurelta osalta koulutuksen seurausta. On tärkeää, että jokainen kasvattaja ymmärtää miten genetiikka toimii. Tässä asiassa näen suuria riskejä tulevaisuuden jalostusta ajatellen. Esimerkiksi merle väri on hyvin riskialtis, väri kantaa vakavia terveysongelmia, jos kasvattaja ei ole tarpeeksi vastuullinen suunnitellessaan yhdistelmiä, sillä voi olla kohtalokkaita seurauksia jälkeläisille.

Mitä väliaikainen prahanrottakoiran tunnustus FCI:ssä merkitsee sinulle henkilökohtaisesti?

Olen siitä hyvin iloinen!!!! Se on tunnustus kasvattajien tekemästä, sukupolvia jatkuneesta työstä. Pelkäsin niin paljon, ettei se tulisi tapahtumaan... Se on myös suuri tavoite tulevasuudelle sitoutua saavuttamaan pysyvä tunnustus.

<https://www.ecanis.cz/clanky/prazsky-kryarik-je-pes-jako-kazdy-jiny-1199.html?mobil=0>

Lopuksi, mitä toivot prahanrottakoirille ja heidän omistajilleen tulevaisuudessa?

Prahanrottakoira on koira siinä missä muutkin, joten se nauttii siitä mistä muutkin koirat, se kykenee moniin erilaisiin koiraharrastuksiin, se on vain pienikokoinen. Joten toivon rottakoirille omistajia, jotka eivät pakota niitä vain makoilemaan sohvalla!

Haastattelu: Michaela Weidnerová

Photo: archive of Zuzana Machálková, kenneľ **ŽLUTÝ KVÍTEK**